

Formanden:

Så når vi frem til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kofod-Svendsen.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har motiveret forslaget i bemærkningerne, og dem skal jeg ikke gentage. Jeg kan også høre på de forskellige ordførere, at de har læst bemærkningerne.

Jeg vil takke regeringen, regeringspartierne, CD og Fremskridtspartiet for opbakning til forslaget. Jeg må tage til efterretning, at det ikke kan få virkning i 1993; så må vi lade det træde i kraft den 1. januar 1994, hvis der er mulighed for et flertal for det. Ud fra de bemærkninger, der er faldet nu, erkender jeg dog, at der ikke er basis for den store optimisme. Det, der blev sagt også fra Det Radikale Venstre, lød rimelig overbevisende, men tiden kan jo trods alt bevirke, at man ser ting fra en ny side, så man skal aldrig opgive troen på, at det kan lade sig gøre. Det videre udvalgsarbejde vil jo afsløre, hvilken skæbne dette forslag vil få.

Jeg vil endnu en gang takke for den opbakning, der er kommet fra flere partier i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m.v. (Ændring af kompetencereglerne for meddelelse af anke- og kæretilladelse).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ole Espersen (S):**

Det er jo en stort set uændret fremsættelse af et forslag fra sidste år. Vores holdning er fortsat den, at vi foretrækker, det bliver et særligt nævn, der afgør disse procesbevillinger, altså afgør, om man i særlige tilfælde skal kunne gå videre til flere instanser end det, der umiddelbart gælder. Det foretrækker vi, fordi vi synes, at der er en fordel ved, at det er et uafhængigt nævn, der træffer afgørelsen, så der ikke er forudskikket nogen afgørelse fra Højesterets side.

Som sidste år er vi enige med ministeren i, at der kan være situationer, hvor man ud fra samfundsmæssige eller politiske overvejelser kan ønske en yderligere instans' behandling af en sag. Det er et problem, hvad enten man lægger kompetencen hos Højesteret eller hos et særligt nævn, men det er en relevant betragtning, og vi vil prøve at få sikret, at der er mulighed for, at f.eks. en minister eller en regering kan henvende sig til det særlige nævn, hvis der er samfundsmæssige aspekter i en sag.

Igen kan det så være en fordel, at det er et særligt nævn, der træffer afgørelse, for ellers risikerer man jo, at det kun er, når man fra et bestemt politisk hold ønsker en sag prøvet, at det sker. At det er et nævn, der skal modtage henvendelser fra en minister, betyder, at også andre synspunkter end de politiske overvejelser, som vedkommende minister mener bør gøres gældende, kommer med i overvejelserne hos det særlige nævn.

Men i øvrigt er debatten i dag jo nærmest starten på en fortsat udvalgsbehandling, og vi kan love, at lovforslaget vil få en velvillig behandling, som ministeren beder om til sidst – selv om ministeren faktisk beder os om at forkaste forslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Som Socialdemokratiets ordfører nævnte, er dette jo en stort set uændret fremsættelse fra sidste folketingssamling. Jeg har i ledige stunder kigget på, hvor der var sket ændringer i lovforslaget, og det eneste sted, jeg kan finde, der er ændret, er ikrafttrædelsesdatoen; men hvis der er andre ændringer, vil jeg da gerne have det at vide.